

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας
(Υπόθεση C-115/13) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά — Οδηγία 92/83/ΕΟΚ — Καθορισμός του συντελεστή του φόρου — Παραγωγή από αποστακτήριο αιθυλικής αλκοόλης για λογαριασμό τρίτου η οποία υπόκειται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως ίσο με το 0 — Απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως της παραγωγής αιθυλικής αλκοόλης από ιδιώτες)

(2014/C 175/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Barslev και A. Sipos)

Καθής: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: Z. Fehér, K. Szíjjártó και K. Molnár)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 19 έως 21 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ L 316, σ. 21) σε συνδυασμό με το άρθρο 22, παράγραφος 7, της ίδιας οδηγίας καθώς και με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη (ΕΕ L 316, σ. 29) — Καθορισμός του ειδικού φόρου καταναλώσεως — Παραγωγή από αποστακτήριο αιθυλικής αλκοόλης για λογαριασμό τρίτου η οποία υπόκειται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως ίσο με το 0 — Απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως της παραγωγής αιθυλικής αλκοόλης από ιδιώτες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ουγγαρία, θεσπίζοντας και εφαρμόζοντας κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία, υπό τις προϋποθέσεις που αυτή ορίζει, η παραγωγή αιθυλικής αλκοόλης από αποστακτήρια για λογαριασμό τρίτου υπόκειται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως ίσο με το 0 και η παραγωγή αιθυλικής αλκοόλης από ιδιώτες απαλλάσσεται από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 19 έως 21 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχώρησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, σε συνδυασμό με το άρθρο 22, παράγραφος 7, της ίδιας οδηγίας, καθώς και με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη.
- 2) Καταδικάζει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 04.05.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Απριλίου 2014 (αίτηση του Conseil d'État — Βέλγιο για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-225/13) ⁽¹⁾

(Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Περιβάλλον — Απόβλητα — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Σχέδιο διαχείρισεως — Τοποθεσίες ή εγκαταστάσεις κατάλληλες για τη διάθεση των αποβλήτων — Έννοια του «σχεδίου διαχείρισεως των αποβλήτων» — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρα 8 και 14 — Χώροι υγειονομικής ταφής για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη κατά την ημερομηνία μεταφοράς της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο)

(2014/C 175/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Καθής: Région wallonne

Παρισταμένης της: Shanks SA

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Conseil d'État — Ερμηνεία του άρθρου 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), καθώς και του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197, σ. 30) — Διάθεση των αποβλήτων — Έννοια του σχεδίου διαχείρισης των αποβλήτων — Εθνική κανονιστική διάταξη που δεν επιτρέπει κέντρο υγειονομικής ταφής αποβλήτων εκτός των τοποθεσιών που προβλέπονται από το εν λόγω σχέδιο διαχείρισης — Κανόνας εισάγων παρέκκλιση ο οποίος επιτρέπει την ανανέωση, μετά την έναρξη ισχύος του σχεδίου διαχείρισης αποβλήτων, των αδειών που είχαν ήδη εγκριθεί κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του εν λόγω σχεδίου — Έννοια του σχεδίου και του προγράμματος.

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως έχει τροποποιηθεί από την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1996, έχει την έννοια ότι εθνική κανονιστική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι, κατά παρέκκλιση από τον κανόνα κατά τον οποίο δεν μπορεί να δοθεί έγκριση σε κανένα κέντρο υγειονομικής ταφής εκτός των τοποθεσιών που προβλέπονται από το σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων που απαιτεί το άρθρο αυτό, τα κέντρα υγειονομικής ταφής αποβλήτων τα οποία είχαν εγκριθεί πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω σχεδίου διαχείρισης αποβλήτων μπορούν, μετά την έναρξη ισχύος του, να αποτελέσουν αντικείμενο νέων αδειών επί των ιδίων γεωτεμαχίων δεν συνιστά «σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως της οδηγίας 75/442, όπως έχει τροποποιηθεί από την απόφαση 96/350.

Ωστόσο, το άρθρο 8 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2011/97/ΕΕ του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2011, δεν αποκλείει εθνική κανονιστική διάταξη η οποία βρίσκει νόμιμο έρεισμα στο άρθρο 14 της οδηγίας αυτής και έχει εφαρμογή σε χώρους υγειονομικής ταφής για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη κατά την ημερομηνία της μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των λοιπών προϋποθέσεων που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο 14, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

(¹) ΕΕ C 207 της 20.07.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 10ης Απριλίου 2014 — Acino AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**(Υπόθεση C-269/13 P) (¹)**

[Αίτηση αναιρέσεως — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Αναστολή της κυκλοφορίας στην αγορά και απόσυρση ορισμένων παρτίδων φαρμάκων που περιέχουν τη δραστική ουσία κλοπιδογρέλη — Τροποποίηση των αδειών κυκλοφορίας — Απαγόρευση της κυκλοφορίας — Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 και οδηγία 2001/83/ΕΚ — Αρχή της προφυλάξεως — Αναλογικότητα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2014/C 175/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Acino AG (εκπρόσωποι: R. Buchner και E. Burk, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Šimerdová και B.-R. Killmann)